

Sao Khuê

QUÊ TÔI

Từ khi tôi sinh ra
Quê tôi chìm trong súng đạn
Mỗi khi Tây về làng
Là nhà nát cửa tan
Là gia đình ly tán
Là phút chốc tất cả thành than...

Khi tôi lớn lên
Chiến tranh vẫn tràn lan
Ngày 20 Tháng 7, 1954
Anh-Pháp-Mỹ-Nga-Tầu
Cùng Việt Minh ký vào
Hiệp định Genève
Chia đôi đất Việt...

Cùng hơn triệu người
Mười tuổi, tôi chạy vào Nam
Chúng tôi bỏ xóm, bỏ làng
Bỏ ruộng vườn, bỏ nhà cửa
Ra đi với hai bàn tay trắng...

Hỗn loạn
Bình Xuyên Hoà Hảo
Cao Đài, Bảy Viễn
Rối cũng qua mau...
Tôi nhớ mãi
Những năm đầu
Việt Nam Cộng Hoà
Nhà nhà cùng hát
Khúc ca thanh bình...
Nhưng bất thành linh
Năm 1962
Xuất hiện quân du kích
Đêm đen về phá xóm phá làng
Sáng ra
Dân chúng bàng hoàng
Trên đường quốc lộ
Hàng hàng những xe:
Việt Cộng lại muốn hãm he

Đắp mô gà đập rần đe đồng bào
Rối lính Mỹ cũng ào ào
Mang danh chống Cộng
Mà vào Việt Nam
Thế rồi chiến trận tràn lan
Thế rồi đảo chánh
Tan hoang nước nhà
Thế rồi Cộng Sản được đà
Cố vấn, kỹ thuật của Nga lẫn Tầu
Lại thêm những nước Đông Âu
Xe tăng súng đạn đổ đầu dân Nam:
Mẹ Việt thân nát như tương
Tự do, Cộng Sản hai bên đương đầu...

Thế rồi tư bản chạy làng
Miền Nam bỏ ngõ
Cộng lang tràn vào
30 Tháng Tư, 1975 có lệnh đầu hàng
Lính tan hàng ngũ, dân tràn ra khời
Trại tù mọc khắp nơi nơi
Nhốt quân, cán, chính, nhốt người vượt biên
Sáng sớm loa đã liên miên
Tuyên truyền, ban lệnh: lên miền núi non
Hối rằng Mỹ cút, Nguy nhào
Sao dân bỏ trốn, thân nào tiếc chi
Một triệu người đã ra đi
Ba trăm ngàn bỏ mạng cũng vì Cộng nó
Thế rồi sụp đổ Liên Xô
Đông Âu đổi mới, tự do học đòi
Cuba, Hàn "bắc", Việt, Trung
Vấn còn níu kéo anh hùng Lê Nin
Việt Cộng lạy lục van xin
Cát đất mang bán,
Làm chú hầu cho Trung Hoa
Đảng viên sống rất xa hoa
Dân nghèo đói khổ thật là đáng thương...

Bao lâu mới hết đoạn trường
Bình minh tỏ rạng con đường Cái Quan?

